

6.6. 2017 klo 19, Musiikkitalo, Camerata

Brass @ Sibelius Academy: Unohdettu suomalainen 1800-luvun vaskimusiikki

6.6. 2017, 7 p.m., Music Centre, Camerata

Brass @ Sibelius Academy: Forgotten Finnish Brass Band Music from 1800s

Kaartin soittokunta/ Guards Band

Tohtori/Dr. Paul Niemisto, kapellimestari/conductor

Musiikkieverstiluutnantti Jyrki Koskinen, kapellimestari/conductor

Pasi Pirinen soolokornetti/cornet solo

Franz von Suppé (Arr. Carl Wasenius): Marssi oopperasta Zehn Mädchen und Kein Mann

François Adrien Boieldieu (Arr. E W Floessel): Alkusoitto oopperasta Bagdadin Kalifi

Divertissement

Gunnar Wennerberg: Hymn

Erkki Melartin: Gavotte i gammal stil

Victor Nessler (Arr. S. B. Lundelin): Jung Werners Abshiedslied

E W. Floessel: Emilie Marsch

E. W. Floessel: Variationen fur piston

Pasi Pirinen, kornetti / cornet

Divertissement

S.B. Lundelin: Mazurka

Antti Ahonen: Romans

Hermes (Arr. Alexei Apostol): Armasta

Friedrich Kuhlau (Arr. Antti Ahonen): Kevätlaulu

Alexei Apostol: Fredrik Marsch

Tuntematon / Unknown (v. 1855): Reveilj Tapto

Alexei Apostol: Kroningsmarsch

Divertissement

Adolph Leander Ernst: Wilhelm March

Johann Willgren: Serenade

Unkarilainen / Hungarian trad. (Arr. Albin Lindholm):

P. J. Hannikainen (Arr. Antti Ahonen): Anni

Harald Hedman: HWK Parad Marsch

Johann Strauss (Arr. Antti Ahonen): Radetzky Marsch

Finland and Valved Brass Instruments

The interaction between the industrial revolution and the arts is put into focus with the development of valves to make brass instruments chromatic in the early 1800s. In the world of musical instruments this development is perhaps matched but not surpassed in importance by other examples, including the more modern fortepiano, electrical pumps for the organ, the development of the saxophone, and electronic music.

Finland, with the recent rediscovery in Kuopio of a set of very early valved brass instruments made by J.F. Anderst made in 1825, is now in the middle of this worldwide musical phenomenon.

A brief overview of wind band and brass instrument history of Finland might start with the arrival of German military bandmaster and composer Anton Doerfeld to St Petersburg in 1802. Finnish wind music in the Swedish era was mostly identified with Turku and other western towns. Any art music played by winds was of the “harmoniemusik” variety, defined as pairs of woodwinds, including natural horns and sometimes two clarino trumpets. The exact instruments varied according to availability, but probabilities were flutes, oboes, clarinets, bassoons, horns, and perhaps trumpets. Doerfeld was brought to St Petersburg from Germany by Tsar Alexander I to reorganize Russian military music and to start educating the next generation of bandmasters. He composed a very significant set of marches that revolutionized European military band music when they were later adopted by the Prussian bands and became the “Prussischer Armeé Marsche”. Subsequently, with the arrival of the valved brass instruments, Doerfeld’s music was quickly adopted for the military bands because brass instruments are obviously much more effective in outdoor performance, the normal setting for military music. This transition set the standard for technical expectations of the new brass instruments: the parts for flute or clarinet would be played by the valved cornet. The harmoniemusik ensemble, by the way, was established in Finland, and the “Heinola” set of part books supports the common use of these bands in pre-Russian Finland.

In 1825, Nikolai I- still a prince- visited his cousin Prussian King Friedrich Wilhelm in Berlin. and saw the mass produced valved instruments and he ordered a substantial number from Griesling & Schlott, intending to support efforts to remake the Russian military bands to modern standards. These instruments were immediately copied by St Petersburg makers including by Anderst, and are known to have made their way to Helsinki as early as 1829.

With the coronation of Nicholas, I as Tsar the military adventurism of Imperial Russia during the Napoleonic era came to an end. Russia was a country, for the moment, at peace. The huge expense of the wars had to be dealt with and the Russian armies were severely cut back, and so was it with the army in Finland and its bands. In 1826 the staffs of the Finnish regiments were dissolved and recruiting ceased. The military establishments in Helsinki (Uudenmaa and Kaarti) were maintained, and the Meriekipaasi at Suomenlinna established. With these regiments were bands. We can assume the many of former harmoniemusik woodwind players had to make the transition to the new popular brass instruments. That is not a huge stretch since most musicians of the time played multiple instruments.

The Helsinki Guards Band was certainly the band that introduced the valved brass instruments to Finland. The early bandmasters, Tvarjansky and Floessel had ongoing contact with both St Petersburg and the German speaking centers of Berlin and Bohemia, where the new developments in brass instruments were taking place. There is evidence that the first instruments brought to Helsinki were made in St Petersburg.

Floessel was eager to develop the new brass band concept, refining its instrumentation and demanding technical facility in imitation of violins, flutes and other “virtuoso” models. All standard orchestral repertoire, keyboard repertoire, opera, were “fair game” for brass band arrangements. This movement was also going on in St Petersburg and all over Europe, but it is clear that Floessel’s and later Leander’s efforts created a uniquely Finnish brass band tradition

With the reconstitution of the Finnish army regiments in the 1850s, the bands were also resumed, now all playing the newly improved brass instruments. Floessel and other trained bandmaster musicians hastily made arrangements of military music and popular music of that time for the brass bands. It is the score and parts of these arrangements that give us the material to support the effort to discover the nature of that music making. By the time Leander was bandmaster of the Helsinki Guards (1874) he was adding to an already established repertoire.

By the 1880s there were several military bandmasters making new arrangements for the brass bands and these groups were playing this music for the pleasure of non-military audiences not only in Helsinki, but also in Turku, Vaasa, Oulu, Kuopio, Lahti, Hämeenlinna, Mikkeli, Lappeenranta, and other centers. At this time, the brass music also became attractive to smaller communities, social organizations, and political groups, precipitating the popularity of the *torvisoitsikko*, a group more closely matching the smaller instrumental resources of these groups.

Another event that precipitated more popularity of brass band music outside the military was the dissolution of the Finnish military by Bobrikov in 1901. The military brass players immediately moved over to civilian bands, spearheaded by the Helsinki *torvisoittokunta*. Far from slowing down the horn band movement, the military lock out seemed to spur more activity. The archives indicate a flurry of new brass band arrangements continuing well past 1917 and independence.

However, with the reconstitution of the Finnish Army after independence, the new trend was to adopt military music models from other sources than Russia, such as American and British band traditions. This resulted in an abrupt change, with the *torvisoittokunta* arrangements being removed from use and put into storage, where there have remained untouched and unheard until this evening! There was one spurt of brass band activity during the Winter and Continuation Wars, when the *torvisoitsikko* was considered the proper sized military band for the troops in the field. The Finnish brass band tradition enjoyed a rediscovery in the 1980s with the many centennials of these groups. This precipitated a revival of the *seitsikko* in Finland.

Paul Niemisto was born in a Finnish community in Northern Michigan and began to play trombone in school. He graduated from the University of Michigan and then received his doctorate from the University of Minnesota. His career began as a music teacher in Nova Scotia, Canada before coming to Minnesota in 1978. During his years in Canada he organized a musical exchange with Lieksan Nuorisopuhallinorkesteri, Erkki Eskelinen, conductor, with each group visiting the other. From this exchange grew the many later Finnish experiences for Paul.

Niemisto recently retired from St Olaf College (Northfield, Minnesota) as Professor Emeritus. He served there for 38 years as conductor of the Norseman Band and instructor of low brass instruments.

In 1979 he founded the Cannon Valley Regional Symphony Orchestra, which he still conducts. In 1990 he founded Boys of America (*Ameriikan pojat*) a Finnish style brass septet made of Finnish American musicians, which has toured internationally.

Niemisto has been interested in the history of Finnish wind music for many years. The unique brass history of Finland fueled his research, a Fulbright Grant in 1999, and a doctoral degree. He has returned to Finland to continue research in Finland and in St Petersburg, Russia. He is current in Finland under a Fulbright Finland grant and has also received grants from the American Scandinavian Foundation. For this work, he is the recipient of the Finnish Military Music Cross. In 2013 he published a book on his research: “Cornets and Pickaxes: Finnish Brass Bands on the Iron Range.”

In summer 2006 he spearheaded the now Internationally-known Vintage Band Music Festival, held in Northfield, Minnesota. This event took place again in 2010, 2013, and 2016. It is scheduled again for 2019.

During his many visits to Finland (in summers and winters) he has been a teacher of hundreds of young wind players, wind band conductors, and has been a small part of the renaissance of Finnish wind band

music. He is also a member of the Great Western Rocky Mountain Brass Band in Silverton, Colorado, and a frequent player with the Sheldon Theatre Brass Band (Minnesota), and the Rochester Symphony Orchestra (Minnesota). Paul was awarded the “Living Treasure in the Arts” award by the Northfield City Council in 2013. He will lead Ameriikan Poijat in a Finnish tour in July 2017 to help celebrate Finland’s centennial.

Paul Niemistö syntyi suomalaiseen yhteisöön Yhdysvaltain Pohjois-Michiganissa ja aloitti pasuunansoiton kouluiässä. Hän valmistui Michiganin yliopistosta ja väitteli tohtoriksi Minnesotan yliopistossa. Niemistö aloitti musiikinopettajan uransa Kanadan Noca Scotiassa ja muutti Minnesotaan vuonna 1978. Kanadan vuosinaan hän järjesti vastavuoroisia puhallinorkesterivierailuja Lieksan Nuorisopuhallinorkesterin johtajan Erkki Eskelisen kanssa. Tämä poiki Paulille jatkossa paljon kokemuksia Suomessa.

Niemistö jäi viime vuonna eläkkeelle professorinvirastaan (St Olaf College (Northfield, Minnesota; Professor Emeritus). Hän johti Norseman Bandia 38 vuotta ja opetti saman ajan matalia vaskia.

Vuonna 1979 hän perusti Cannon Valley Regional Symphony Orchestran, jota johtaa yhä. Ameriikan Poijat (Boys of America), suomalaistyyllisen vaskiseitsikon hän perusti vuonna 1990 ja tämä amerikansuomalaisista muusikoista koostuva siirtolaisseitsikko on tehnyt useita kansainvälisiä kiertueita.

Niemistö on ollut kiinnostunut suomalaisen puhallinmusiikin historiasta vuosien ajan. Suomen ainutlaatuinen vaskipuhallinhistoria on antanut pontta hänen tutkimuksilleen, kuten myös Fulbright-stipendi (1999) ja väitöskirja aiheesta. Hän on palannut jatkamaan tutkimuksiaan Suomessa ja Pietarissa Venäjällä. Tällä hetkelläkin Fulbright-stipendistä nauttiva Niemistö on saanut myös tukea American-Scandinavian Foundationilta. Tästä työstä hänelle on myönnetty suomalainen sotilasansioristi. Vuonna 2013 hän julkaisi tutkimuksistaan teoksen “Cornets and Pickaxes: Finnish Brass Bands on the Iron Range.”

Kesällä 2006 hän toimi nyttemin jo kansainvälisestäikin tunnetun Vintage Band Music Festivalin kehittäjänä, se on pidetty Paulin kotikaupungissa Northfieldissä, Minnesotassa 2010, 2013, and 2016 ja tulossa taas 2019.

Monien Suomen matkojensa aikana (kesin, talvin) hän on opettanut satoja nuoria puhaltajia ja puhallinorkesterien johtajia ja ollut näin mukana suomalaisen puhallinmusiikin uudessa nousussa. Tästä hyvästä hänelle myönnettiin vuonna 2016 Suomen Puhallinorkesteriliiton SPOL:n korkein ansiomerkki.

Niemistö soittaa myös Great Western Rocky Mountain Brass Bandissa (Silverton, Colorado), usein Sheldon Theatre Brass Bandissa (Minnesota) ja Rochester Symphony Orchestrassa (Minnesota). Paulille myönnettiin “Living Treasure in the Arts” -palkinto (Northfield City Council) vuonna 2013. Hän tulee johtamaan Ameriikan Poikien satavuotiasta Suomea juhliivan Suomen kiertueen heinäkuussa 2017.

Jyrki Koskinen

Puolustusvoimien ylikapellimestari, musiikkieverstiluutnantti

The Chief Conductor of the Finnish Defence Forces, Lieutenant Colonel (Mus.)

Pasi Pirinen was appointed professor of Brass Instruments at the Sibelius Academy in 2015. Since 2005 he is Principal Trumpet of the Helsinki Philharmonic Orchestra and Avanti! Chamber Orchestra. As an active orchestral soloist and recitalist Pirinen has played first performances of several contemporary works. Pirinen regularly teaches masterclasses in major music institutions all over the world. Pirinen’s latest album, of trumpet concertos by Haydn, Kaipainen and Tomasi was released in October 2014.

Pasi Pirinen nimitettiin Taideyliopiston Sibelius-Akatemian vaskisoitinmusiikin professoriksi vuonna 2015. Hän toimii myös trumpettien äänenjohtajana Helsingin kaupunginorkesterissa ja Avanti!-kamariorkesterissa, joiden lisäksi hän on aktiivinen soolo- ja kamarimusikko. Pasi Pirinen on kantaesittänyt monia nykymusiikkiteoksia, ja mestarikursseilla hän on opettaa säännöllisesti kansainvälisesti tärkeimmissä musiikkioppilaitoksissa. Pirisen viimeisin, Haydnin, Kaipaisen ja Tomasin trumpettikonserttoja sisältävä albumi julkaistiin lokakuussa 2014.

Kaartin soittokunta

Suomen vanhin yhtäjaksoisesti toiminut ammattiorkesteri, Kaartin soittokunta, aloitti toimintansa 1819. Kaartin soittokunta on Suomen Puolustusvoimien edustussoittokunta, ja esiintyy Puolustusvoimien tilaisuuksien lisäksi valtiollisissa edustustilaisuuksissa kuten valtiovierailuilla ja Tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotolla.

Guards Band

The Guards Band, which is the oldest continuously operating professional wind band in Finland, was established in 1819. Nowadays the official representative band of the Finnish Defence Forces consists of 48 full-time musicians and performs at military events and state events, such as state visits and The Independence Day's reception at the Presidential Palace.

Kaartin soittokunta/ Guards Band:

Eb-kornetti	Kaj Skrabb
Eb-kornetti	Sauli Saarinen
1 Bb-kornetti	Jermu Nyberg
1 Bb-kornetti	Päivö Iso-Herttua
2 Bb-kornetti	Markus Virtala
2 Bb-kornetti	Mikael Topi
1 Trumpetti	Hannu Raijas
2 Trumpetti	Teuvo Ruhanen
1 Alto-torvi	Raine Kasper
2 Alto-torvi	Anne-Maria Polso
1 Käyrätorvi	Oskari Pöyhtäri
2 Käyrätorvi	Marko Siven
3 Käyrätorvi	Outi Tuohiniemi
1 Tenori	Juha Määttä
2 Tenori	Pekka Laurikka
3 Tenori	Jouko Auramo
Baritonitorvi	Matts Remell
1 Tuuba	Antto Pesonen
1 Tuuba	Ville Niemelä
2 Tuuba	Kari Lahtonen

Antti Ahonen, an active figure in Finnish horn band music, has become known among historians because he left us a diary which informs on musical life at the end of the 1800s. Born in Lemi near Lappeenranta, in 1845, his family moved to Lahti for most of his childhood. In 1860, as a 15 year old, he went as a military music cadet to Viipuri and then continued his career in Hameenlinna in 1863. By 1868 he was fully active cornet player, arranger, and a developing bandmaster. Moving to Helsinki in that year, he was in the Kaarti band for 25 years, becoming an officer though never a bandmaster. In 1892 he was called to lead the Mäntän tehtaan soittokunta, while also leading the Tampere työväenyhdistyksen soittokunta. Ten years later he moved back to Helsinki, probably to be a part of Apostol's new "Helsingin torvisoittokunta."

In later years he moved back to Mänttä again and also led the band in Iisalmi. Probably politically left, his career did not survive to Finnish independence and the civil war, dying in 1915.

Ahonen was an extremely competent arranger and composer of brass band music with several hundreds of pieces under his hand. He also was a champion of the torviseitsikko, for which he made excellent pieces.

Suomalainen torvimusiikkiaktiivi **Antti Ahonen** on historioitsijoiden tuntema, koska hän jätti jälkeensä päiväkirjan, josta löytyy informaatiota 1800-luvun lopun musiikkielämästä. Ahonen syntyi Lemissä lähellä Lappeenrantaa ja vuonna 1845 hänen perheensä muutti Lahteen, jossa vietti lapsuusvuotensa. Vuonna 1860 15-vuotias Ahonen lähti Viipuriin soitto-oppilaana ja jatkoi uraansa Hämeenlinnassa vuonna 1863. Vuoteen 1868 mennessä hän oli jo täyspäiväinen kornetisti, sovittaja ja kehittyi soittokunnanjohtajana. Myöhemmin tuona vuonna hän muutti Helsinkiin ja toimi Kaartin Soittokunnassa 25 vuotta yleten upseeriksi, mutta ei kuitenkaan kapellimestariksi. Hänet kutsuttiin johtamaan Mäntän tehtaan soittokuntaa vuonna 1892, samaan aikaan hän johti myös Tampereen työväenyhdistyksen soittokuntaa. Vuosikymmen myöhemmin hän muutti takaisin Helsinkiin, luultavaksi ollakseen mukana Apostolin uutta "Helsingin torvisoittokuntaa."

Myöhemminä vuosinaan hän muutti takaisin Mänttään ja johti myös soittokuntaa Iisalmella. Luultavasti vasemmistolaisen Ahosen ura ei jatkunut Suomen itsenäisyyteen ja kansalaissotaan asti, hän kuoli vuonna 1915.

Ahonen oli äärimmäisen pätevä vaskimusiikin sovittaja ja säveltäjä, kynästään lähti satoja teoksia. Hän oli myös torviseitsikon puolestapuhuja ja sille hän jätti jälkeensä erinomaisia teoksia.

Alexei Apostol (1866-1927) was the chief bandmaster of the Guards Band at the time of the dissolution of the Finnish military in the Bobrikov years. He subsequently formed the Helsinki torvisoittokunta, employing many of the same band musicians who were forced out of the Guards. Born in Greece in 1866, and as a boy during the Turkish wars, he made contact with the Finnish Guards Band there and joined them on their return to Helsinki. He received his musical training in Finland and Germany and began his career as military bandmaster in 1890. He was a prolific arranger and composer.

The Helsinki torvisoittokunta is known as a key musical element in Finland's move toward independence, being a model for other bands in the country in making patriotic music available at public concerts. They made some of the earliest sound recordings of band music in the world. The ensemble dissolved shortly after Finnish independence.

Apostol in the later years was a music merchant, both publishing sheet music and marketing musical instruments. Many horns in Finland can still be found with the "Apostol" mark stamped in the bell. After independence, he also continued his career as a military bandmaster, was a teacher at the Helsinki musiikkiopisto, and was the "indendentti" of the Helsingin kaupunkinorkesteri.

Alexei Apostol (1866-1927) oli Kaartin Soittokunnan päällikkökapellimestarina, kun Suomen suuriruhtinaskunnan armeijaa lakkautettiin Bobrikovin aikaan. Apostol perusti heti perään Helsingin torvisoittokunnan, jossa soittikin sitten monia Kaartista ulos savustettuja muusikoita. Ateenassa syntynyt Aleksei Apostol

oli pikkupoika Turkin sodan aikoihin. Sieltä Suomen Kaartin sotilaat ottivat orvoksi jääneen pojan mukaansa Suomeen. Hän opiskeli musiikkia Suomessa ja Saksassa ja aloitti sotilaskapellimestarin uransa vuonna 1890. Hän oli ahkera sovittaja ja säveltäjä.

Helsingin torvisoittokunta antoi mallia itsenäisyyttä halajaville suomalaisille puhaltajille siitä, miten soitto-kuntien konserttiohjelmistoon voidaan ottaa isänmaallista musiikkia. Kokoonpano myös teki eräitä maa-ilman ensimmäisiä soittokuntaäänityksiä. Helsingin torvisoittokunta lopetti toimintansa pian Suomen itsenäistyttyä.

Myöhemmin vuosinaan Apostol toimi musiikkikauppiaina: julkaisi nuotteja ja myi soittimia. Suomesta löytyy yhä vaskipuhaltimia, joiden kellossa on Apostol-merkintä.

Sotilaskapellimestarin uransa jatkui, hän opetti Helsingin musiikkiopistossa ja toimi myös Helsingin kaupunkinorkesterin intendenttinä.

Ernst Wilhelm Floessel was born in 1819 in Streideldorf , now Studzieniec, Poland, he died in 1874 near Dresden. Not much is known about his youth and early training, but in all likelihood he was a military musician in Germany and was familiar with the then new valved brass instruments that were beginning to be used in German bands. Floessel was a bandmaster, performing musician, music teacher, and music merchant who was active in Helsinki for two decades. His son, Ernst, followed the same career and was a bandmaster for a Russian band, and later ran a music store in Norway,

Floessel Sr arrived in Helsinki in the 1840s as a free lance musician, organizing music in restaurants and spas. During those early years he also advertised as a music teacher.

Floessel was appointed bandmaster of the Finnish guards in 1852 and is recorded as having conducted a public concert in 1853 at the Arkadia Theatre. Newspapers noted that Floessel program a "Militärisk Diver-tissement"- a suite of eleven short musical pieces played with out pause. It became his signature. After leaving the Guards Band and closing his music store he returned to Germany. He was a prolific composer and arranger of music for brass band and helped refine the instrumentation and scoring, from an experimental ensemble in his youth to a refined form in his mature years.

Ernst Wilhelm Floessel syntyi Puolan Streideldorfissa (Studzieniec) vuonna 1819 ja kuoli 1874 lähellä Dresdeniä. Hänen nuoruudestaan ja musiikkikoulutuksestaan ei tiedetä paljoa, mutta mitä luultavimmin hän toimi Saksassa sotilasmuusikkona ja tunsikin näin uudet venttiilivaskipuhaltimet, jotka tekivät tuloaan saksalaisiin sotilassoittokuntiin.

Floessel oli kapellimestari, muusikko, musiikinopettaja ja musiikkikauppias ja hän toimi Helsingissä kahden vuosikymmenen ajan. Poikansa Ernst jatkoi samalla uralla venäläisen sotilassoittokunnan johtajana ja myöhemmin musiikkikauppiaina Norjassa.

Floessel vanhempi saapui Helsinkiin 1840-luvun loppupuolella, toimi freelance-muusikkona mm. ravintoloissa ja kylpylöissä. Noilta ajoilta löytyy myös ilmoituksia antamastaan musiikinopetuksesta.

Floessel nimitettiin Suomen kaartin kapellimestariksi vuonna 1852, vuodelta 1853 löytyy ensimmäinen maininta johtamastaan julkisesta konsertista Arkadia-teatterissa. Sanomalehtien mukaan Floessel oli ottanut ohjelmistoon teoksen "Militärisk Divertissement", joka koostui yhdestätoista tauotta esitetystä lyhyestä osasta. Tästä tulikin hänen tavaramerkkinsä. Lopetettuaan Kaartin Soittokunnassa hän sulki musiikkikauppansa ja palasi Saksaan. Floessel oli tuottelias vaskimusiikin säveltäjä ja sovittaja ja tämä työnsä auttoi määrittelemään tarkemmin soitto-kuntain instrumentaatiota, alkain nuoruutensa kokeellisemmista kokoonpanoista kypsien vuosien tarkempaan muotoon.

Harald Hedman, a notable Finnish musician, composer, and military bandmaster, was born in Kajaani in 1874 and attended school in Kuopio. He received some early music training in Kajaani on violin and piano, and later went to Berlin to study organ and church music. In addition to his career as military bandmaster in Oulu, he also played violin and taught at the Lukkari-Urkuri koulu in Viipuri. In Helsinki he was a military music student of Adolf Leander and played percussion in Robert Kajanus' Helsinki orchestra.

He wrote several pieces for torvisoittokunta, the most notable being his Sven Dufva Overture, known by most Finnish wind players. A great march of his is the Helsingfors velociped klubbs marsch (1897) which deserves to be better known. He also wrote prolifically for piano, choir, and other media. He died as a young man in 1902 while on summer vacation in Kuopio.

Harald Hedman, merkittävä suomalainen muusikko, säveltäjä ja sotilaskapellimestari syntyi Kajaanissa vuonna 1874 ja kävi koulunsa Kuopiossa. Hän sai Kajaanissa alkeisopetustusta viulun- ja pianonsoitossa ja hän matkusti myöhemmin Berliiniin opiskelemaan urkujensoittoa ja kirkkomusiikkia. Sotilaskapellimestarin toimen lisäksi hän soitti viulua ja opetti Viipurin lukkari-urkurikoulussa. Helsingissä hän oli Adolf Leanderin soitilasmusiikkioppilasta ja soitti lyömäsoittimia Robert Kajanuksen johtamassa Helsingin orkesterissa.

Hän sävelsi useita teoksia torvisoittokunnalle, erityisesti Sven Dufva Overturen tuntee suurin osa suomalaisista puhaltajista. Hieno on myös Helsingfors velociped klubbs marsch (1897), joka ansaitsisi tulla paremmin tunnetuksi. Hän oli myös tuottelias mm. piano- ja kuorosäveltäjä. Hän kuoli nuorena kesälomallaan Kuopiossa vuonna 1902.

The great master of Finnish horn music, **Adolf Fredrik Leander** was born in Heinola in 1833.

Leander led the band Guards from 1874-to 1899, 25 years. A well-known musician of the time, Karl Flodin, gave Leander an impressive title "The Father of Finnish Brass playing", more of an opinion than a truth. He was however the first Finnish born military musician of his stature, but Tvarjansky and Floessel had begun the Finnish brass band with valve instruments much earlier.

He began his military music career in 1847 as a music cadet and played in the Guards Band under both Tvarjansky and Floessel before becoming a bandmaster in 1874 continuing until his death in 1899. He was a French horn and violin player and began teaching at the Helsinki musiikkiopisto in 1885.

He contributed to the evolution of Finnish brass band instrumentation, and the performance group today reflects his preferences. Earlier, the number of kind of instruments varied greatly and took some years of experimentation to develop into the final form. Leander also was a crucial figure in the growth in popularity of the torvisoittokunta all over Finland just at the time when communities and organizations were forming such bands. He wrote a method book for brass playing and edited a lot of music for Kansanvalistusseura and other organizations promoting community music making as Finland's national identity began to emerge.

Leander composed and arranged hundreds of pieces of music and was noted as a very effective conductor. He and the Guards Band were known throughout Finland and the Russian Empire and (as??) the best of their kind.

Suomalaisen vaskimusiikin suuri mestari, **Adolf Fredrik Leander** syntyi Heinolassa vuonna 1833.

Leander johti Kaartin Soittokuntaa 25 vuotta: 1874-1899. Tuon ajan tunnettu muusikko Karl Flodin antoi Leanderille vaikuttavan tittelin: "Suomen vaskisoiton isä", mikä lienee enemmän mielipide kuin totuus. Hän oli kuitenkin ensimmäinen suomalaissyntyinen tämän tason sotilasmuusikko, mutta Tvarjansky ja Floessel olivat aloittaneet venttiili-instrumenttisen vaskiyhtyesoitannon jo paljon aikaisemmin.

Sotilasmuusikon uransa alkoi vuonna 1847 soitto-oppilana ja hän soitti Kaartin Soittokunnassa sekä Tvarjanskyn ja Floesselin johdolla. Hänestä tuli sotilaskapellimestari vuonna 1874 ja tämä ura jatkui kuolemaansa asti 1899. Hän soitti käyrätorvea ja viulua ja aloitti opettamisen Helsingin musiikkiopistossa vuonna 1885.

Leander vaikutti suomalaisen vaskiyhtyeen soittimiston kehittymiseen, ja tämän illan esiintyvä kokoonpano on näitä peruja. Venttilivaskien alkuhämärässä soittimisto oli kirjavaa ja vaati muutamien vuosien kokeilun, ennen kuin lopullinen kokoonpano muotoutui. Leander oli myös keskeinen hahmo torviseitsikon suosion kasvun takana kuntien ja eri yhteisöjen perustaessa niitä. Hän laati vaskisoiton oppikirjan ja ja editoi paljon musiikkia Kansanvalistusseuralle ja muille yhteisöille, jotka toivat julki musiikkia Suomen kansallishengen herätessä.

Leander sävelsi ja sovitti satoja teoksia ja häntä pidettiin tehokkaana kapellimestarina. Hän ja Kaartin Soittokunta tunnettiin kautta Suomen ja Venäjän imperiumin yhtenä parhaista.

Fredrik Albin Lindholm was born in Kristiinakaupunki in 1859, died 1931 in Helsinki. He completed his musical studies at the conservatory in Stockholm in 1881 with a kapellmeister diploma. After that he served as bandmaster for several Finnish regimental bands before becoming conductot of the Finnish Guards Band in Helsinki in 1901, thus was the Guard's Band's last director. He also served after independence for the reconstruction of Finnish military music.

Fredrik Albin Lindholm syntyi Kristiinankaupungissa vuonna 1859 ja kuoli vuonna 1931 Helsingissä. Hän suoritti Tukholman konservatoriossa kapellimestaritutkinnon vuonna 1881. Tämän jälkeen hän palveli soittokunnan päällikkönä useissa suomalaisissa rykmenteissä ennen kuin hänestä tuli Helsingin Kaartin soittokunnan johtaja vuonna 1901. Lindholm oli toimessaan viimeinen Kaartin soittokunnan ylikapellimestari. Suomen itsenäistyttyä hän toimi ahkerasti sotilasmusiikin jälleenrakentamiksi.

S.B. (Sixtus Bernhard) Lundelin born in 1860 near Tampere, was kapellimestari of the Suomen Rakuunarykmentti torvisoittokunta during 1893-1901. Very little biographical material has been found about him but it is known that he had that position in Lappeenranta until moving to Tampere in 1901.

He was in the Turku regiment soitto-oppilas koulu by 1876 at the age of sixteen. He then moved to Helsinki later that year and continued his training the Guards Band. He remained there as a Guards musician until assuming the Rakuunarykmentti torvisoittokunta position. He later was a school music teacher in Tampere in 1912. He remained in Tampere until his death in 1932, aged seventy-two.

He was a very prolific arranger of music for torvisoittokunta, with works numbering in the hundreds. He was particularly interested European opera music, with no fear of transcribing very long episodes, sometimes writing sixty pages of score.

S.B. (Sixtus Bernhard) Lundelin, syntyi 1860 lähellä Tamperetta, oli Suomen Rakuunarykmentin torvisoittokunnan kapellimestari vuosina 1893-1901. Hänen elämästään tiedetään vähän, mutta Lappeenrantaan hän oli sijoitettuna ennen muuttoaan Tampereelle vuonna 1901.

Hän oli Turun rykmentin soitto-oppilaskoulussa vuoteen 1896 ja 16 vuoden ikään. Myöhemmin samana vuonna hän muutti Helsinkiin ja jatkoi koulutustaan Kaartin Soittokunnassa. Siellä hän toimi muusikkona kunnes otti vastaan paikan Rakuunasoittokunassa. Myöhemmin (1912) hän toimi koulun musiikinopettajana Tampereella. Hän jäi Tampereelle kuolemaansa asti, 72-vuotiaana vuonna 1932.

Lundelin oli tuottelias soittokuntamusiikin sovittaja, sovituksia kertyi satoja. Hän oli erityisen kiinnostunut eurooppalaisesta oopperasta, eikä peljännyt pitkienkään -jopa 60 partituurisivun- transkriptioita.

Carl Gustaf Wasenius, was an important pioneer in musical leadership in Finland. He was born in 1821 (Lieto near Turku) spent most of his professional life in Turku, dying there in 1899. A complete musician, Wasenius contributed to many forms and was broadly trained. Studying first in Turku, he went on to Stockholm, and finally to Leipzig, where he studied violin with the famous Ferdinand David.

He was known in Finland as a church musician and organist, and early on in his career he was an active symphony orchestra conductor in Turku, Pori, and Helsinki. He became a military bandmaster in 1851, continuing until 1868. In later life he was an active choral conductor, voice teacher, and church musician. In 1868 he became the conductor of the Turun Soitannollisen Seura.

During this long and active career he arranged and composed many works, including for military brass band.

Carl Gustaf Wasenius oli musiikinjohtamisen suomalaisia pioneereja. Hän syntyi Turun lähellä Liedossa vuonna 1821 ja teki työuransa Turussa kuollen siellä vuonna 1899. Wasenius oli hyvin koulutettu todellinen ammattimusikko musiikin eri osa-alueilla. Koulutuksensa alkoi Turussa, jatkui Tukholmassa ja lopulta Leipzigin, missä hän opiskeli viulunsoittoa opettajanaan kuuluisa Ferdinand David.

Wasenius tunnettiin Suomessa kirkkomuusikkona ja urkurina, uransa alussa hän myös johti sinfoniaorkesteria Turussa, Porissa ja Helsingissä. Hänestä tuli sotilaskapellimestari vuonna 1851 ja tämä jatkui vuoteen 1868. Myöhemmin vuosinaan hän oli aktiivinen kuoronjohtaja, laulunopettaja ja kirkkomuusikko. Vuonna 1868 hänestä tuli myös Turun Soitannollisen Seuran kapellimestari.

Pitkän aktiiviuransa aikana hän sovitti ja sävelsi lukuisia teoksia, myös sotilasvaskiyhtyeelle.

